

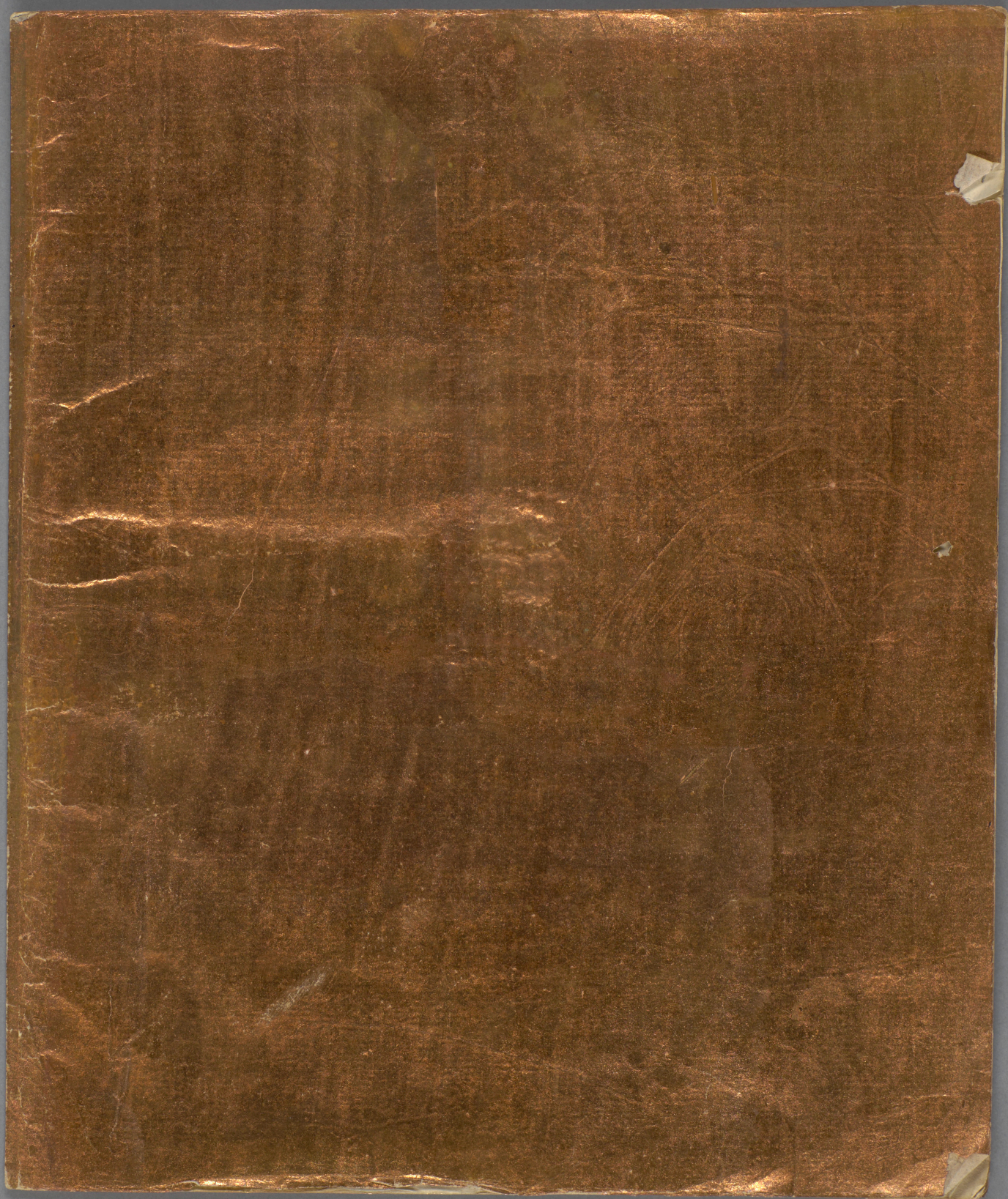
Prologue til operan
Gustaf Wasa vid
tillfälle af deras
kongl. majestäters k...

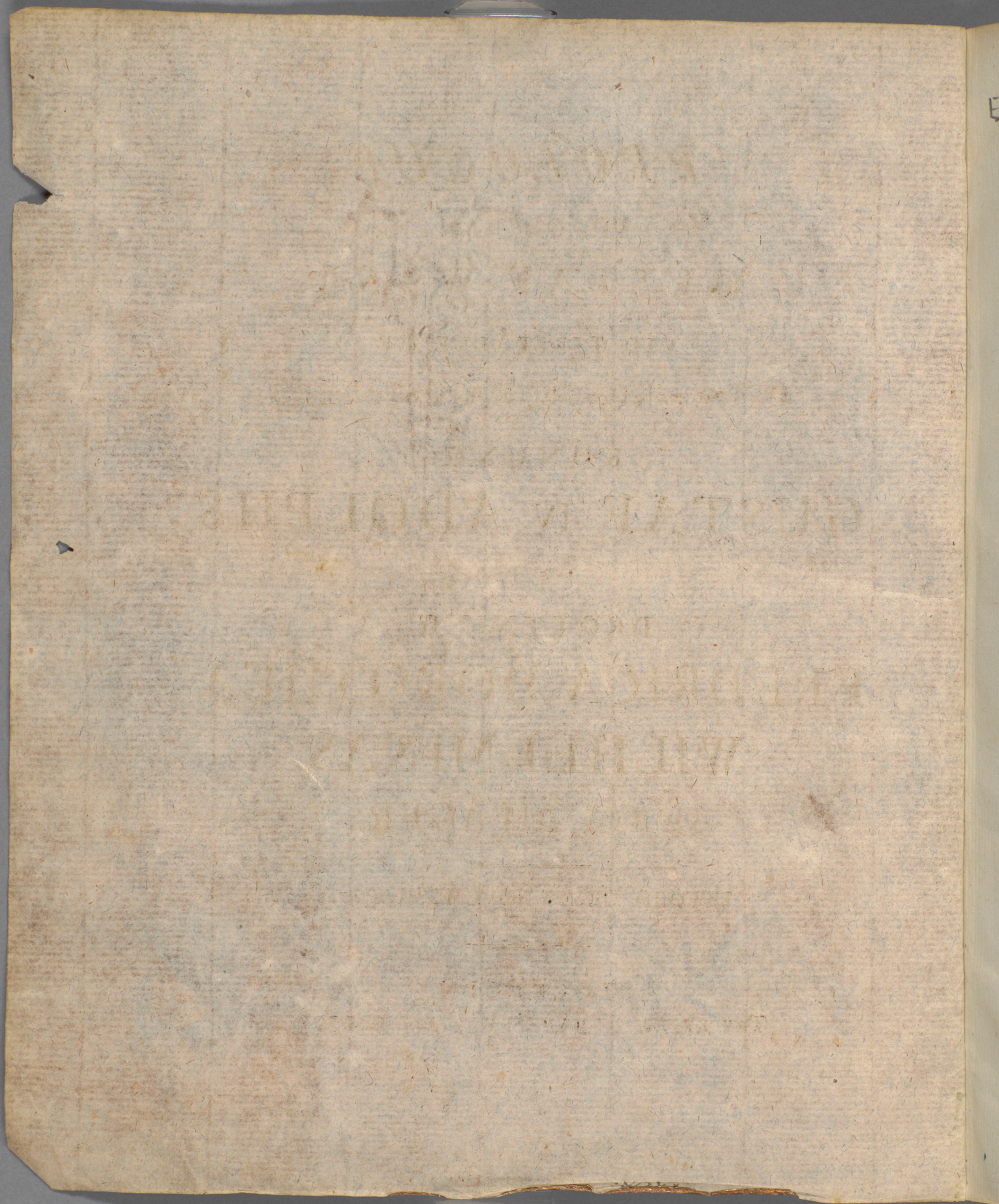
Leopold, Carl Gustaf af,

1700-1829 81 Fa Br.

National Library
of Sweden

E

LEOPOLD, e. g. af

Ex. A

Vic. L.
Dram
C. Br.
1700-1829

PROLOGUE

TIL OPERAN

GUSTAF WASA

VID TILLFÅLLE AF

DERAS KONGL. MAJESTÅTERS

KONUNG

GUSTAF IV ADOLPHS

och

DROTTNING

FREDRICA DOROTHEA

WILHELMINAS

HÖGA BILÅGER.

UPFÖRD DEN 3 NOVEMBER 1797.

STOCKHOLM,

TRYCKT HOS JOHAN PERR LINDH, 1797.

PERSONERNE:

SVEA.

DE SVENSKA LANDSKAPEN.

DYGDER } RÄTTVISAN.
 } STÄNDAKTIGHETEN.

BEHAGEN.

ET GENIE.

ÖFVERSTE PRÄSTEN i Trohetens Tempel.

LÄGRE PRÄSTER.

VÄRNARE.

KRIGARE.

SJÖMAN.

LANDT-FOLK.

UPTÖRD DEN 2 NOVEMBER 1795

STOCKHOLM.

TRYCKT hos Johan Pehr Lindh, 1795

PROLOGUE.

I. SCENEN.

Theatern et Fält vid Målarn. Et tillslutit Tempel i fonden, hvaraf man ser de främsta Colonnerna. Längre fram på Theatern vid ena sidan, et Seger-Monument, sammansatt af en Colonne Rosvale, Vimplar, Fanor och Canoner. SVEA sittande derunder med Krona på hufvudet och et Lejon vid fötterna. Framför henne alla LANDSKAPEN, utmärkta genom olika färgor af Drägter och Vapen.

CHOEUR AF LANDSKAPEN.

Lyftom opp tacksamma händer i fröjden:

WASARNAS Son, går i WASARNAS spår!

Lyftom opp bedjande händer til höjden:

Blifve HANS Sällhet belöning för vår!

TVÅ RÖSTER.

Dyrkade Mål för den allmänna fröjden!

Se DINA Landskapers lyckliga Tropp

Lyfta för DIG deras händer til höjden,

Lyfta dem tacksam och bedjande opp:

CHOEUR.

Skydde DIG, — Amne för allmänna fröjden! —

Skydde DIG Himlen, och kröne vårt hopp.

SVEA.

Den önskan, Mina Barn, som rättvist lifvat Eder,

Sin fälla fyllnad redan när:

Af dessa gyllne dar som Dygden Er bereder,

Er Kärleken på Thron en evig njutning spår.

Välsignom Himlens milda lagar:

Ofs alt beröfvadt var, — men alt Han återgaf;

Och Sorgens tårefäst vid Tredje GUSTAFS graf,

Til Glädjens offer byts i GUSTAF ADOLPHS dagar.

Välsignom denna stund, då, fluten i Des famn,

Et vördadt Folk, på nytt, får värda och får lyda.

En DROTTNING, född at Spiran pryda,

Värd Sverje, SIN Gemål, HANS Hjerta och HANS Namn.

Må Thronens hopp fördubbladt styrkas

Af Bördens rätt och Hymens band,

Och, vid en annan GUSTAFS hand,

Af ofs en ny SOPHIA dyrkas!

Må dag från dag vi HENNE se

Så lycklig Sjelf, som Svea bygder,

En älskad Kung den fällhet ge,

Som HAN ofs ger med SINA dygder!

CHOEUR.

Må dag från dag vi HENNE se

Så lycklig Sjelf, som Svea bygder,

En älskad Kung den fällhet ge,

Som HAN ofs ger med SINA dygder!

Sen Himlens godhet fyllt hvad all vår önskan var,
Må Svenska Troheten jemväl des pligter fylla!
Förfamlens, glada Folk, där hon sit Tempel har,
At Sverjes nya Guda-Par
Och Sverjes nya Hopp, med enigt offer hylla,

Högtidlig Marche af SVEA och LANDSKAPEN. Alt efter som de gå ut på den ena sidan af Theatern, inkomma från den andra, särskilda troppar af KRIGARE, SJÖMÄN, och LANDT-FOLK af bägge könen. Dessa, efter at hafva gjort en rund omkring Theatern, flanna i fonden framför Templet, delade ut båda sidorne.

2. SCENEN.

Svenska Trohetens Tempel. Det är bygdät under öpen himmel af fristående Colonner. Ett Altare i fonden, hvar på man ser upstälde SVENSKA och BADISKA Vapnen. Bredvid Altaret, den HÖGSTA OFFERPRÅSTEN, omgifven af andre LÅGRE PRÅSTER. På bägge sidorne af Templet, LANDSKAPEN i tvenne rader, längs efter Colonnerne. Som Templet är genomsynligt, ser man på andra sidan deraf, en Skogspark, sluttande ifrån fonden ner ut Templet. På höjden af sluttningen, synas, på den ena sidan, de tvenne Dygderna, RÅTTVISAN och STÅNDAKTIGHETEN, med deras kännetecken, likasom i begrep at närma sig; På den andra, en grupp af de TRE GRACERNA, som bära emellan sig band eller kransar af Myrten, och gifva med glada åtbörder tilkänna deras deltagande upmärksamhet.

CHOEUR AF PRÄSTERNE.

Skönhet, skänk af Himmelen!

Njut din Seger denna dagen.

Svenska hjerta, hylla den,

Förd til Thronen af Behagen,

Mött och krönt af Kärleken.

ÖFVERSTE PRÄSTEN.

Det Altare i Svenska Norden,

Som Fädrens Trohet rest åt våra Kungars Dygd,

Emottar än i dag, i samma Himlars skygd,

Och lika fast med sjelfva jorden,

Dig SVEA, Hjeltars mor, och Folken från din bygd.

Af egna öden vis, och vis af andra Throners,

Du gläds, at uppå din, i dag en DROTTNING träd,

Som dubbelt värdig den, förenar i sin Ätt

CESARERS skyldskap med BOURBONERS,

Och dina WASARS Blod med deras Dygders rätt.

I ursprung som förtjenster lika

Med den Gemål, den Kung, som all din kärlek har,

Kom SVEA, hylla nu FREDRICA,

Med samma rena tro SOPHIA hyllad var!

Född, likfom HON, til Thronens prydnad,

HON kommer, HENNE lik, at sprida Sällheten

Af milda Dygders glans, och af Behagens lydnad

Ibland et tackfamt Folk, som vet förtjena den.

Med samma Skönhets magt, at öfver Hjertan råda,
Med samma Godhets rätt, at deras dyrkan få,
Hon kommer, HENNE lik, at ge och förebåda
De nya gyllne dar, som Sverje förestå.

Til DYGDERNE och BEHAGEN, som visa sig i Fonden.

Och J, som våra offer skåden
Med fröjd af eget upfyldt hopp,
J Dygder, och Behagens tropp,
Som nu på Sverjes Thron, på nytt förente, råden!
Til detta Altar närmen Er,
Och fjelfve, SVEAS dyrkan tagen:
Det är åt Dygden och Behagen
Hon, under andra namn, i dag sin hyllning ger.

CHOEUR AF LANDSKAPEN.

J, som nu förente råden,
Dygder, och Behagens tropp!
Kommen fjelfve, kommen, skåden
Ert och Sverjes fyllda hopp:
Kommen, och det offer tagen
Svenska Folket ägnar Er;
Det är Dygden och Behagen
Som det här sin hyllning ger.

*Under denna Choeur tråda Dygderne från den ena sidan,
och Gracerne från den andra, ned i Templet, och ställa
sig på begge sidorne om Altaret. Dygderne fästa deras
Attributer dervid, och Gracerne pryda det med Myrten-
kransar.*

ÖFVERSTE PRÄSTEN.

Hvad af en Thron gör styrkan,
På din, — o SVEA! — vördas än.

Han visar Dygderne och Behagen.

Se Målen för din dyrkan:

Må pligt och hjerta gifva den!

En intagande Musik höres i aflögheten, som väcker upmärksamhet. Sedan den icke mera höres, tråder SVEA fram, et eller två steg, närmare Altaret.

SVEA, som går fram emot Trohetens Altare.

Med nit för Spirans rätt och Kunglighetsens ära,
Men, med en Moders bröst för mina Söners väl,
Jag nalkas, — Gudamagt, som herrskar i min själ! —
At, på ditt Altare, mitt Trohets-offer bära - - -

Samma Musik som förut, höres åter.

Et moln nedkommer.

Men hvilket samljud mer och mer
Min kjusning väcker och förnyar?
Hvem gömmes i det moln jag ser?
Och hvilken är, bland dessa skyar,
Den Gudamagt som stiger ner?

3. SCENEN.

Molnet sänker sig ner i Templet. När det öppnar sig, ser man, kringstråladt af Himmelsk glans, et Genie sittande öfver Altaret. Det håller en Fackla i den ena handen, och i den andra en Sköld, med inskrift: FÅDERNESLANDET.

SVEA,

SVEA, hastande fram åt Altaret.
Himmelska Ande, din åsyn föröker
Glädjen som eldar mitt klappande bröst,

GENIET.

Jag kom at dela den, vid ljudet af din röst:

Det gårder fram Skölden öfver Altaret.

Läs, SVEA, denna skrift, och känn hvem dig beföker.

SVEA.

Villas min fyn? Hvilka rörande drag!

Gudar! hvad läfer jag? — *FÅDERNESLANDET!*

O! hvem du är, detta mägtiga bandet

Fäfter tilhop våra hjertan i dag.

Efter et litet uppehåll och med uttryck af listig rörelse.

FÅDERNESLANDET!

Det var Hans Hjelte-ord, det Valspråk som Han burit

Den sifte Store Kung, som mina tårar fått:

Det Snille, i hvars ljus, jag fridens ära nått,

Den Hjelte, i hvars fjät, jag fridens lagrar skurit;

Hvars Minne och hvars Son, jag evig kärlek svurit,

Och hvars förlust af mig i dag kan glömmas blott.

GENIET.

Mins Honom denna stund uti Hans Ätt allena

Och se, med dubbel fröjd, i deffa glädjens dar,

Den Ande, som Hans Ledsvän var,

Sitt vakande beskydd med Sverjes tro förena.

Ej nog, af hundra Hjeltars blod,

At Han din Thron en Telning lemnat,

Som skall i vishet, skall i mod,

Sitt rykte se med deras jemnadt,

Och sin, med deras ärestod:

Nej, denna Spira, hvars skiftande öden
Skakat få ofta Hans älskade Land,
Vil Han se fäst, genom Kärlekens band,
Evigt, och trotsande Tiden och Döden,
Fäst i sin Ätts och i Dygdernas hand.

SVEA.

O Du! som kom at återkalla
Et minne, — kärt för oss, som våra egna lif, —
Se här Hans fordna Folk til dina fötter falla,
Och vitne af des löften blif.

*SVEA tar sin Krona af hufvudet och ställer den på Altaret. Hon
faller på knä dertföre. Alla LANDSKAPEN följa hennes efterdöme.*

I TREDJE GUSTAFS Namn, tag mot den ed vi gifva,
Hans Son, — och GUSTAF ADOLPHS BRUD,
At Sverjes tro mot DEM, skal likfå evig blifva,
Som HANS förtjensters rätt, och som HANS rycktes ljud.

Hon stiger opp och höjer Kronan öfver Altaret.

Den Krona Han hört opp at bära,
Men på hvars väl Han vakar än,
Må GUSTAF ADOLPH bära den
Med mera lugn och lika ära!
Må, evigt kärt för Svea bygd,
FREDRICAS Namn des prydnad göra!
Och, tid från tid, den alltid höra
Til samma Blod och samma Dygd!

CHOEUR.

Må, tid från tid, den alltid höra
Til samma Blod och samma Dygd!

*DYGDERNA och BEHAGEN emottaga Kronan. De hålla
den i samma ställning öfver Altaret, ända til Spektaclets
slut. GENIET håller sin Sköld utsträckt dertföre.*

ÖFVERSTE PRÄSTEN.

Sen, med Er Krona, lyckfalyga Länder,
Dygdén och Kärleken prydas igen.
Tryggad och lysande strålar hon än,
Fästad på Sonen af Trohetens händer,
FÄDERNE - SNILLET beskyddande den.

ÖFVERSTE PRÄSTEN. SVEA.

Lyckliga Svea! — Lyckfalyga Länder!

Lysande strålar { din } Krona igen.
 { vår }

Fästad på Sonen af Tro- Fästad på Dygdén af Kärlekens
hetens händer, händer,
FÄDERNE - SNILLET beskyddande den.

CHOEUR AF HELA FOLKET.

Må, tid från tid, den alltid höra
Til samma Blod och samma Dygd!

*Dansar af KRIGARE, SJÖMÄN och LANDT-
FOLK. Emellan Dansarne sjunger*

EN KRIGARE:

Kunga - Par! På Stridens bana,
Svenska Kämpars trohet än,
Skall, då faran pröfvar den,
Hedra GUSTAF ADOLPHS Fana.
Men i Fridens ljuflighet,
Under vifva Lagars lydnad,
Blifve Vapnen blott en prydnad,
Kärleken din säkerhet!

EN AF SJÖ-FOLKET.

Handelens vink framför Krigets vi följa:
Dyrkade Par! må den, hamn ifrån hamn,
Göra din Flagg, som ditt älskade Namn,
Vördad kring verldshafvets gränslösa bölja!
Rycktet och Friden ledsagande den,
Skola vi, till dina Baltiske fränder,
Komma, från jordklotets yttersta länder,
Med deras afund och skatter igen.

ET PAR AF LANDT-FOLKET.

Må äfven Bygdens glädje fira
En dag, med allmän kjusning spord!
Med fröjd skal Odlarn få en jord,
Som skyddas af en älskad Spira:
Betala sin lyckfälgighet,
Med dubbel skörd, och tyfta böner;
Och ge, i arf åt sina Söner,
Sin lycka, — och sin tackfälgighet.

ALLMÄN CHOEUR.

Höjoms, röfter och hjertan tillika:
Lefve, till äldrens senaste dar,
GUSTAF ADOLPH, förent med FREDRICA,
Mönster af Sällhet bland Konunga-Par!
Blifve vår lott, att på Thronen få dyrka,
Trygge mot tidernas växlande lopp,
I DERAS Dygder, vårt skydd och vår styrka,
I DERAS Ätt, vårt tilkommande hopp!

1777

Die selbige wird demnach folgende
Beschreibung zu sein:

Die selbige wird demnach folgende
Beschreibung zu sein:

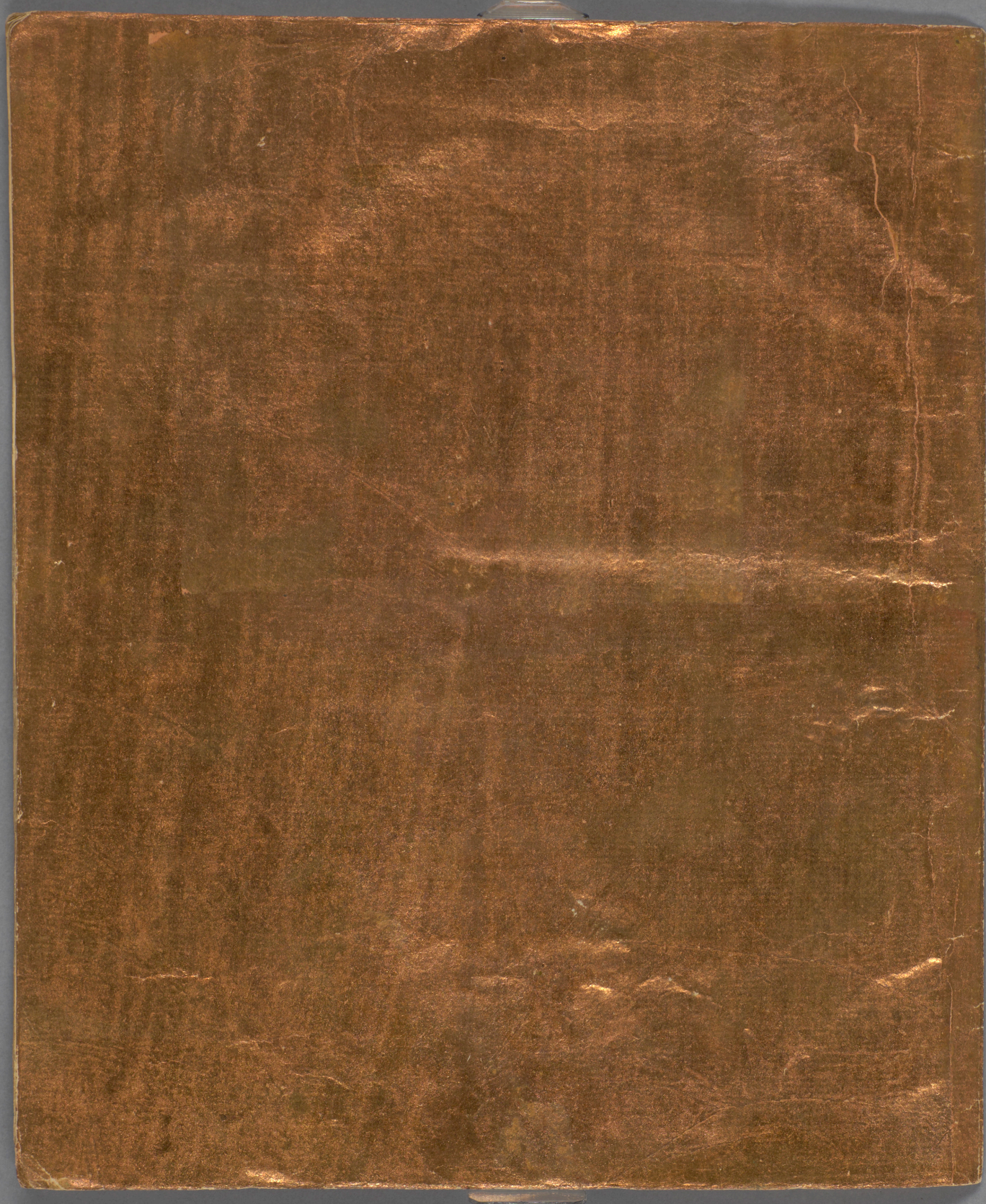
Die selbige wird demnach folgende
Beschreibung zu sein:

Die selbige wird demnach folgende
Beschreibung zu sein:

Die selbige wird demnach folgende
Beschreibung zu sein:

Die selbige wird demnach folgende
Beschreibung zu sein:

Die selbige wird demnach folgende
Beschreibung zu sein:

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

